

כ-ה גָּל לְהַנִּרְתָּת לְעֵד רֹן בְּפִרְשָׁת הַשְׁבָּע
עֲרוֹכִים בַּיָּד נִחְמָה לִיבּוּבִץ - חִזְנָה הַסּוּבָה עַשְׂרֶת

אמר (תשנ"ט)

השווה בין הפטוֹרִים הַבָּאִים שֶׁבְּדָמֵינוּ וְבְּדָמֵי

פסקוד ז', כל מלאכת עבודה לא תעשו

"כ"א כל מלאתך עבדות לא מושׁו"

כ בכיְהָ כִּל מַלְאַכְתָּעֲבֹזֶה לֹא תַּעֲשֵׂנָה
כ בכיְהָ כִּל מַלְאַכְתָּעֲבֹזֶה לֹא תַּעֲשֵׂנָה

וְלֹהֶם כָּל מְלָאכָת עֲבוֹדָה לְאַחֲרָיו

1) מהי סכמת השנורי היזה?

- 2) עכבר על שמות פרק י' ובזין בערך איזה מסוק שבסך חמוא תוכל לנתק את חשובתך לשאלת 1.

כ. יום חסודרים. כ"ז אדר באשורי ליחדם בחרבנה ור' יונה אמר:

צדד עולם רבא פרק ז' מאריך בתקופה של כ-15 שנים. מאריך בתקופה של כ-15 שנים.

שנאמור (טמות ל"ד) "וסלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתונו". אפיקה בתקיים יום חוך וזכרון לדורות, שנאמר (ויקרא ט"ז) "רהייתה זאת לכם לחקות עולם" (א"ג ע"ב).

הסבר הבא יוזא מתוך כתובים שבים ומשירי לתשרי ירד משה מן ההר?

לטאיים שבין שביבים. ד"ה א"ז: כל אכין ורדקין בתורה מערותים: מכבר הוא לשבים ואינו מכבר
לאין כוונת א"ז: כל אכין ורדקין בתורה מערותים: מכבר הוא לשבים ואינו מכבר
שאינם שבין בתשובה? ח"ל: "א"ז" - חלק.

ראב"ע ד"ה אך בעשור: בשאר ימי חסידי טובים הותרה מלאכת נטף ובאסורה מלאכת עבודה, אבל ביום הכהנירם שהוא יום ענווי – כל מלאכת אסורה כשבת.

1) הסבר נוגד איזוז תכניתה מודעתית של יום הכפורים בזאתם חז"ל
בדבריהם לפטוריין

2) כמה פרושים שוגר נארים בארכעת הפרושים חכץ לפוסכו
ומת חברתו צדקה

(3) עיינו כගליון אמור תשע"ח שאלת ב בראשית רשי ר' רב"ע רשב"ט לא' ליט' שכבר��נו: "אך בחמשה עשר יום לחודש השבעיעי". האם הפלשניטים באלאם עקיבי, מוחם ומטאיים מדורותיהם למליה "אך" טעם פרושיתם לא' של פסוקינו או האולכחים הם מה ועם בדריכיהם שוכנות?

4) מה הבדל בין ר' בא"ע לר' בא"מ לפסודיו?

טב"א (אחרי הביאו דבריו בשרי' הобавאים טרם הודיעו לו כי יוציאו אותו).

הפטור כ' כאחד לחודש יחיה לכם, לזכריכם, זכרון תרואה, שתהיו כולם ניזונים לפנינו, אך יחיה למקומכם בעשור לחודש תען ה' עשוריהם. רחנן הוא כטעם בלבד. וכן (שם י"ז) "שָׁא נָא חֲסָתִי אֶךְ חַפּוּם". וכן (במדבר י"ב) "הַרְקֹן אֶךְ בְּמֵשָׁה" - הבמשה בלבד דבר ה', וכך (ברוךנו י"ט) "אך בחמשה עשר יום חדש אשכיעי... תחרבו את ח' שבעת ימי". אמר: בלבד בחמשה עשר תחרבו את ח' שבעת ימים לא רצופים, שאין

חגיון דוחה שבת; ובדרך הזה תפරשנו בכל הנסיבות מפני קבלת רשותנו, וכטבוחו (בראשית ט"ז) "אך טרוף טרוף" - שלא נעשה בו עניין אחר מלבד הטרפ, וכן (ירמיהו ל"ב) "כי היו בני ישראל אך ממעיים אותן" - שלא יעשו דבר אחר.

ועל דרך הפשט "אך" טעמו - אכן, לאמת העניין (שם, ב') "אכן גודע הדבר (תהלים פ"ב) "אכן כacad תפומתו". אכן בעשור לחודש יום חכפודים הוא - הבתוח לאמת העניין. יאמר: באחד לחודש יום חכין, אמכו בששור לחודש יום כבודים, על כן מענו את נפשותיכם וום הדין; ואכן (בראשית כ"ט) "אך עצמי וברשי אתה"; (מלכים א' כ"ב) "אך מלך ישראל הוא" (תהלים ע"ג) "אך טוב לישראל אלוהים לבורי לטבך"; וככלה פירוש המשכן, אכן את שבתותי תשטרו לעולם. וכך צויתינו אתכם על מלאכתם ועל כולם יתפרשו לך בדרכן חזה אם תשכילד בהם.

x1) בפירושו הראשון (עד "שלא יעשו דבר אחר") הולך הרמב"ן כרשיי בעקבות לרבותינו - במה שונח הוא בכלל ואת פדרכו של רשיי, אכן?

x2) השורה את פירושו "ועל דרך הפשט" למפרשו שמות ל"א י"ג ד"ה אך את שבתותי תשטרו החל מן "ועל דרך הפשט". המסתננים דברינו כאן עם דבריו שם. או הולך הוא במקומנו בדרכן אחרת?

x3) המסתננים הרמב"ן בפירושו על דרך הפשט עם אחד מן המסתננים הראב"ע או הרשב"ם ש่าวכו בשאלת ג?

ה. ועיביתם את נפשותיכם.

ראב"ע: פרשתיו. (ובוונתו לט"ז כ"ט)

ראב"ע: ט"ז כ"ט ד"ה בחודש החבויי בעשור לחודש תענו את נפשותיכם.

אחר שהכתוב אמר (ישעיה נ"ה ב') "ותחטנג בדשן נפשכם" - ידענו כי העוני חפרק התענוג והו האזנות.

ועוד: (ישעיה נ"ה י'), "ורבש בענה תשבעיע". טעמו כתו יותם לדעת נפשך" (שם), כי דרך הנבאים להכפייל.

ואחר שיש לנו קבלה אין זורך לחפש, ואין (תהלים ל"ה י"ג) "עדיתי בזום נפשי" ראייה, בעבור זכר זום.

והכלל: כל "עוני" שימצא במרקא דבר עם "נפש" הוא האזום.

(1) באלו דרכי מוציאו הראב"ע ש"עוני נפש" הוא זום. הסבר ביחס: מה היא הحقيقة ממשיה נ"ה ב'?

(2) הסבר את הטעמים המסתננים בכו

(3) השווה לדבריו כאן את דבריו בשמות כ"א כ"ד ד"ה עין תחת עין מה המשפט לדברי ראב"ע כאן וכאן ומה השונה?

(4) למה דוחה הראב"ע את הזרוכה מתחלדים ל"ה י"ג?

ג. ל"ב מערב עד ערב שבתו שבתיכם.

ראב"ע: ד"ה משפטו שבתיכם זה יום השבת לא יקרה שבת ישראל כי אם שבת הארץ.

x1) מה קשה לו?

x2) הסבר את דבריו והעתיקם בסענין פסוק.

x3) מה היא חולשת פירושו, אולי תוכל לישב קושיתו בתריזין אחר?

השאלות המסתננות × קשות וهمסתננות × קשות ביחס, יסתור כ"א לפיד דרגתו.

ואלוות וגם תשובה נא לשלוח לנחמה ליבוביין, קרייה משה ירושלים.

כל המבוים שלמו עד עתה לחזי שנה
מתකשים לשלם זמי קניין למחזיות השנה
הานיה 1.500 ל"י, ועוד 1.500 זמי טלחן.